

som den højtærede Minister foreslog, havde han ikke større Interesse for, end at han overhovedet ikke gjorde noget Forsøg paa at hævde dem i Udvalget. Han gik straks til en særdeles væsentlig Reduktion, som for de enligtlevende Aldersrentenydere betød det samme, som vi vilde give, og for Ægtepar kun 10 Kr. mere, end vi vilde give. Der var ingen, heller ikke det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, som, da den højtærede Minister forlod Skansen, forsøgte at tage Kampen op i hans Sted; og den Pligt for Kommunerne, som man ved Forslaget ønskede at lægge paa dem, havde man heller ikke mere Interesse for, end at man for det store Flertal af Aldersrentenydere øjeblikkelig forlod Kravet om dennes Indførelse og gik over til Indførelse af et Skøn.

Det er de Herrers Stilling; det er den Kamp, de har ført; og overfor denne Stilling har vi, det konservative Folkeparti og det radikale Venstre erklæret os rede til at forhandle om Spørgsmaalet med det Formaal snarest muligt at naa et Resultat. Jeg maa oprigtig talt sige, at jeg har opfattet den ærede Ordfører Hr. Holger Larsen som ogsaa den Stilling, den højtærede Minister har indtaget i denne Sag, saaledes, at man egentlig med stor Tilfredshed saa, at et Resultat her naaedes. Nu er jo Forholdet dette, at hvis den ærede Ordfører har Ret i, at man kunde have gennemført denne Sag, som den forelaa, væsentlig med det radikale Venstres Støtte, saa havde man jo haft Styrke til at gøre det og kunde i Løbet af kort Tid have faaet Sagen over til Landstinget, hvor Faren truede. Men man foretrak, hvad vi jo ikke kan have det allermindste imod, at gaa til en redelig Forhandling i dette Ting og søge Afgørelsen her; og jeg tror, det vilde være styrkende for den socialdemokratiske Regerings Stilling i den kommende Tid, om man vilde følge den Fremgangsmaade. Men hvis det skal være Tilfældet, maa rigtignok Partiordførerne i den kommende Tid tage anderledes paa Sagen, end den ærede Ordfører her har gjort.

Jeg er ganske overbevist om, at Utilfredsheden med det, her er naaet, indenfor de socialdemokratiske Rækker ingenlunde er, som den ærede Ordfører har skildret. Thi hvad er det, der sker? Det er ganske kort dette, at de gamle har faaet en Bevilling, hvorigennem der kan blive noget at komme i deres Kakkellovne, hvorved de kan varme sig i Vinter; og Forskellen mellem det, der oprindeligt var

foreslaaet, og hvad de gamle har faaet, har jo de Herrer til at fyre op med i deres Agitationskakkellov i den kommende Tid. Og dermed er formentlig begge Parter tilfredsstillet.

Ordføreren (Holger Larsen): Det er en Fornøjelse at høre det ærede Medlem Hr. Kragh. Han har ikke endnu glemst, at han en Gang var Minister og skulde svinge Svøben over os andre Smaasjæle og lære os Takt og Tone. Jeg tror dog, at det ærede Medlem skulde erindre, at han nu er et almindeligt Medlem af dette Ting, saa vilde hans Tone nok komme ned, og han vilde kunne spare sin Forargelse. Det ærede Medlem staar her og gaar i Rette med den højtærede Minister, fordi han har fremsat et Forligstilbud, en udstrakt Haand, men, siger det ærede Medlem, der blev ikke slaaet et Sværdslag derfor. Det ærede Medlem er jo nu kommet ind paa at røbe Udvalgsforhandlinger, og hvorfor skulde jeg saa ikke sige, at der ikke alene fra vor Side blev slaaet et Sværdslag, men ogsaa fra to konservative Medlemmers Side, de ærede Medlemmer Hr. Ulrichsen og Hr. Vesterager, blev der slaaet Sværdslag for Ministerens Forslag. Naar det er Tilfældet, synes jeg, det ærede Medlem skulde komme noget ned fra den Forargelsens Højde, hvor han, det ved jeg saa udmærket godt, elsker at være oppe. Jeg skal i øvrigt ikke forlænge denne Debat mere, men blot sige, at der i det ærede Medlem Hr. Hedegaards Udtalelser om Valutasagen laa noget af det samme: Vi benytter Landstinget. Noget lignende er der indenfor Udvalget blevet gjort opmærksom paa, det er direkte sagt os: Hvad vil I dog i Landstinget? Naar vort Parti har vedtaget, at det er, hvad vi kan gaa med til, har I intet som helst Haab om at faa mere. Det er ikke en Trusel om Landstinget, men det er en Realitet, som vi naturligvis maatte bøje os for.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg vil ikke nægte, at det har undret mig noget, at det ærede Medlem Hr. Kragh har bebrejdet mig, at jeg i Udvalget gjorde et Forsøg paa ved at stille et Ændringsforslag at opnaa fuld Samstemighed om Lovforslaget. Hvis jeg ikke havde gjort et saadant Forsøg, forekommer det mig, det ærede Medlem med Rette vilde have kunnet gøre Indvending mod min Stilling. Det faktiske Forhold var dette, at efter at jeg havde forelagt mit Lovforslag, og Udvalget havde gennemgaaet det, var man